

مناظره اسلامی

کشف حقیقت به روش گفت و گو و مفاهeme
در فرهنگ اسلامی

صنعت ششم

استاد محمد باقر سبزواری

جعفری
۱۴۰۳

شريعی سبزواری، محمدباقر، ۱۳۱۹ -

منظاره اسلامی: کشف حقیقت به روش گفت و گو و مقاهمه در فرهنگ اسلامی/صنعت ششم / محمدباقر

شريعی سبزواری، - قم: مؤسسه بوستان کتاب، ۲۰۱۴ .

۴۱۶ ص. - (مؤسسه بوستان کتاب: ۳۲۱۶) (تبليغ و مبلغ)

ISBN 978-964-09-2539-3

فهرستنویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه: ص. [۴۱۵]-[۴۱۶]: همچنین به صورت زیرنویس.

. ۱۴۰۲: چاپ دوم:

۱. مناظره- جنبه‌های مذهبی- اسلام. الف. مؤسسه بوستان کتاب. ب. عنوان. ج. عنوان: کشف

حقیقت به روش گفت و گو و مقاهمه در فرهنگ اسلامی/صنعت ششم.

۲۹۷/۴۸۴

BP ۲۵۱

شماره کتابشناسی ملی: ۹۲۳۶۶۸۴

۱۴۰۲ ب

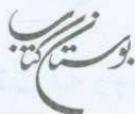
موضوع: تبلیغ و مبلغ

گروه مخاطب: تحصیلی (طلاب و دانشجویان)

شماره انتشار کتاب (چاپ اول): ۳۲۱۶

مسلسل انتشار (چاپ اول و بازچاپ): ۸۵۳۴

بوستان کتاب

منظمه اسلامی

کشف حقیقت به روش گفت و گو و مقاومت در فرهنگ اسلامی / صنعت ششم

منوچهر: استاد محمد باقر شریعتی سبزواری

منادر: مؤسسه بوستان کتاب

لیتوگرافی: چاپ و مراجفی: چاپخانه مؤسسه بوستان کتاب

نوبت چاپ: ۱۴۰۰ • شمارگان: ۱۴۰۰

بهای: وبسایت: www.bustaneketab.ir

تمامی حقوق نشر مکتب و الکترونیک اثر منعکس شده است. © بوستان کتاب است

printed in the Islamic Republic of Iran

دفتر مرکزی: قم، خیابان معلم، معلم ۱۲، بلاک ۱۷، کدپستی: ۳۷۱۵۶۱۶۵۹۵

تلفن های بخش: ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۷، ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۴۱

فروشگاه مرکزی: قم، چهارراه شهداء، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۱۸۲۰ و ۰۲۵۳۱۱۵۱۸۷

فروشگاه تهران: خیابان انقلاب، بین وصال و فلسطین، بلاک ۹۵۱، تلفن: ۰۲۱۶۸۶۹۶۹۷۷۸

فروشگاه اصفهان: خیابان حافظ، چهار راه کرمانی، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه اصفهان، تلفن: ۰۳۱۳۲۲۲۰۳۷۰

فروشگاه مشهد: چهارراه خسروی، مجتمع پاس، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه خراسان رضوی، تلفن: ۰۵۱۲۲۲۳۴۷۷۲

فروشگاه رنگین کمان (کودک و نوجوان): قم، چهارراه شهداء، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۷۳

E-mail: info@bustaneketab.ir

بایگاه اینترنتی فروش کتاب: www.bustaneketab.ir

با قدردانی از همکارانی که در تولید این اثر نقش داشته‌اند:

اعضاي شوراي بررسی آثار • ويراشتار: محمدرضا منطقى سرونداني • اصلاحات حروف و نگاری و صفحه آرا: حسین محمدی

نمونه خوانی: محمد وکيلي • طراح جلد: محمود هدایي • اداره آماده سازی: حمیدرضا نیموري

اداره چاپخانه: محمد فرامرزی و سایر همکاران لیتوگرافی، چاپ و صحافی • مدیر تولید: عبدالهادی اشرفی،

رسان موسسه
محمد باقر انصاری

فهرست مطالب

۱۹ مقدمه

بخش اول

عوامل شفافیت مناظره مطلوب و بحث آزادی بیان

۲۹	فصل اول: اکتساف فن مناظره
۲۹	یکم: مجادله یونانی به جای مناظرة است
۳۰	دوم: تکییک مناظره و جدل در نگاه خواجه نصیرالملک
۳۰	سوم: جایگاه مناظره در قواعد گفت و گو
۳۱	چهارم: مجادله به جای مناظره
۳۲	پنجم: طرح فن مجادله با اخلاق
۳۳	ششم: منحصر بودن صنایع خمس در قیاسات
۳۴	هفتم: جدایی قیاسات مناظره از مجادله
۳۶	هشتم: مجادله احسن
۳۶	نهم: لروم آشنایی با معالطات
۳۷	دهم: آمیزش اخلاق با جدال
۳۸	یازدهم: واژگان مشابه مناظره

۴۱	دوازدهم: نبودن نیرنگ در مناظره اسلامی
۴۵	فصل دوم: آزادی بیان و عقیده در اسلام
۴۸	دلیل یکم؛ وجوب نهی از منکر
۴۸	دلیل دوم: حرمت حفظ و نشر کتب ضلال
۴۹	چیستی کتب ضلال
۵۱	دلیل سوم: آیه لھوالحدیث
۵۲	دلیل چهارم: آیه «وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ»
۵۴	نتیجه‌گیری

بخش دوم

محاذیکه صناعات خمس

۶۱	گرایش مردم به محاورات و جدال
۶۳	موعظه نیکو و نقش آن در هدایت
۶۴	چند نمونه از مواضع ناپسند
۶۵	ملاک تقسیم قیاس در نگاه جدید
۷۰	مشترکات و مختصات مناظره با صناعات
۷۱	الف) مشترکات
۷۱	۱. نداشتن موضوع خاص
۷۱	۲. اشتراک در هدف و غایت فی الجمله
۷۲	۳. اشتراک نسبی در مبادی و دلایل
۷۳	۴. اشتراک در گزاره سائل و مجیب
۷۳	ب) مختصات یا مابه الامتیاز

۷۳	یکم: اولویت در گزینش موضوع
۷۴	دوم: حق محوری
۷۵	سوم: مناظره باید حکیمانه و عالمانه باشد
۷۸	چهارم: شعار قرآن در مناظره
۷۸	الف) پذیرش احسن القول
۷۹	ب) فضاسازی برای مناظره
۸۱	پنجم: صداقت و صراحة
۸۲	ششم: استمداد از خدای متعال
۸۳	هفتم: عدم توسل به رجال معروف
۸۷	مناظره شیخ جواد قمی و با عبد الوهاب
۹۰	مناظره شیخ معتصم با شیخ عبدالقادر

بخش سوم

مبادی تصوریه و تصدیقیه مناظره

۱۰۳	فصل اول: تعریف و موضوع مناظره
۱۰۳	مناظره در مقام تصور و تصدیق
۱۰۴	مناظره و تعریف‌ها
۱۰۹	تعريف مناظرة توحیدی، آداب و قواعد آن
۱۱۵	مؤلفه‌های مناظره توحیدی
۱۱۸	تقلیدستیزی و مبارزه با تعصبات
۱۱۹	خلاصه کلام
۱۲۱	فصل دوم: تاریخ و پیشینه

۱۲۱	مناظره همزاد بشریت
۱۲۸	مناظره در میان مسلمانان
۱۲۹	مناظره در عصر عباسی‌ها
۱۳۰	مناظره در یونان
۱۳۱	مناظره در ایران
۱۳۴	جبر
۱۳۴	اختیار
۱۳۵	فصل سوم: فواید، شرایط و اهداف مناظره
۱۳۵	فواید مناظره
۱۳۷	فواید جنبی
۱۴۱	گفت‌وگو بهترین راه تقویم و تکمیل
۱۴۳	مناظره و تمدن
۱۴۴	یکی از روش‌های تعلیم و تربیت
۱۴۴	نمونه اول: مناظره فیلسوف با طبیعت
۱۴۷	نمونه دوم: مناظره مسلمان و داروین
۱۵۲	شرایط مناظره‌گران و مجادله کنندگان احسن
۱۵۲	۱. آشنایی با قواعد منطقی
۱۵۲	۲. تسلط بر موضوع و بیان جذاب
۱۵۲	۳. دوری از پرسش‌های مبهم و مغرضانه
۱۵۳	۴. جلوگیری از حاشیه‌رفتن حریف
۱۵۴	۵. پرهیز از الفاظ رکیک
۱۵۴	۶. قاطعیت

۱۵۴	۷. ترک مناظره با مفتونان
۱۵۶	۸. آشنایی با علم منطق
۱۵۶	۹. رعایت نظم دقیق در مناظره
۱۵۸	ضوابط مناظره مطلوب و سودمند
۱۵۸	۱. رعایت منطق و انصاف
۱۵۸	۲. تسلط و حفظ خونسردی
۱۵۹	۳. اجتناب از منیت و خودبینی
۱۵۹	۴. اجتناب از توبیخ و ملامت
۱۵۹	۵. استماع مطالب رقیب
۱۶۰	۶. ترک مقابله میث
۱۶۰	۷. عرضه بر حکم
۱۶۱	مهارت علمی و عملی و کلامی
۱۶۲	موضوع و اهداف مناظره
۱۶۳	راهکارهای مناظره با ادیان
۱۶۶	دورسالات سنگین

بخش چهارم

مجادله و گفت‌وگوی احسن در قرآن

۱۶۹	جدل و گفت‌وگو در قرآن
۱۷۳	حکمت تکرار واژه جدل
۱۷۵	اعجاز قرآن و استدلال جدلی
۱۷۵	۱. استدلال از طریق تعریف
۱۷۷	۲. استدلال از راه تجزیه

۱۷۸	۳. استدلال از راه ذکر خاص بعده از عام
۱۷۹	۴. استدلال از راه علت و معلول
۱۸۰	۵. استدلال از راه مقابله (مقایسه‌ای)
۱۸۱	۶. استدلال از راه تشییه و مثال
۱۸۲	۷. قیاس خلف
۱۸۴	۸. استدلال از طریق تمثیل
۱۸۵	۹. استدلال از راه سبر و تقسیم
۱۸۸	۱۰. قول به لوازم کلام
۱۹۴	۱۱. تسلیم و پذیرش محال
۱۹۵	۱۲. تبیین و تمجیل
۱۹۶	۱۳. انتقال به استدلال دیگر
۲۰۲	۱۴. مناقضه و تعلیق برای
۲۰۴	علوم شایسته فراغیری برای مناظره‌کران
۲۰۵	فرق مناظره و نظایر آن با برهان
۲۰۷	فرق مناظره و منازعه
۲۰۸	محتوای مناظره و منابع آن
۲۰۹	فهرست جامع
۲۱۱	حضور نقاد معتبر

بخش پنجم

مناظره در تفکر غرب و اصول مناظره در مکتب اهل بیت

۲۱۵	فصل اول: مناظره از نظر غربی‌ها
۲۱۶	شیوه‌های مناظره در غرب

۲۱۶	الف) روش دیالکتیکی
۲۱۷	ب) گفت و گوی دونفری (دیالوگ)
۲۱۸	ج) شیوه گفت و گو در سمینارها
۲۱۸	د) سمپوزیوم (یا گفت و گوی جمعی)
۲۱۹	ه-) میزگرد و مناظره
۲۲۰	و-) بحث رسمی و مشورتی
۲۲۱	ز-) پرسش و پاسخ جمعی یا دونفری
۲۲۲	ح-) شیوه سخن پژوهان پیشو مناظره در اروپا و آمریکا
۲۲۴	

۲۲۶	فصل دوم: اصول مناظره در مکتب اهل بیت علیهم السلام
۲۲۶	روش مباحثه‌ای در اسلام
۲۲۶	روشن مناظره با ملحدان
۲۲۷	مناظره منطقی
۲۲۷	مناظره امام صادق علیه السلام با ابوحنیفه
۲۲۹	مناظره علمی
۲۳۰	توجه رسول خدا علیه السلام به مناظره علمی
۲۳۳	اصول مناظره علمی امام رضا علیه السلام
۲۳۳	۱. سخن نرم و آهنگ گرم
۲۳۵	۲. منطق حق و اعتدال
۲۳۶	۳. نظم منطقی در گفتار
۲۳۷	۴. توجه به محتوای گفت و گو
۲۳۹	۵. اطناب، نه تطویل و نه ایجاد

۲۴۰	۶. مستندگویی
۲۴۰	فرآیند مناظره علمی
۲۴۱	۱. دعوت به پرسش
۲۴۱	۲. همگام و همراه شدن
۲۴۲	شیوه‌های همگامی با مخاطب
۲۴۲	(الف) گوش دادن
۲۴۳	(ب) تعبیر دلنشیں
۲۴۴	۳. هدایت و راهنمایی مناظر
۲۴۵	(الف) درخواست اطلاعات بیشتر از مخاطب
۲۴۵	(ب) ارجاع به منابع مورد توافق
۲۴۶	(ج) وضع مذکور عبارات
۲۴۷	راه و رسم تبلیغ در قالب اسناد
۲۴۹	احتجاج رسول اکرم با مخالفان
۲۵۳	متن مجادله رسول اکرم با پنج فرقه
۲۶۷	تأثیر مناظره ائمه و اصحاب شان
۲۶۷	اخلاق مناظره در مجادله احسن
۲۶۸	۱. اعمال حسد
۲۶۸	۲. اعمال تکبر
۲۶۸	۳. کینه‌ورزی
۲۶۹	۴. غیبت و بدگویی
۲۶۹	۵. خودستایی
۲۶۹	۶. تجسس در امور شخصی
۲۷۰	۷. خوشحالی از ناراحتی رقیب و غمگین از شادمانی و موفقیت او

۲۷۰	۸. زیریار حق نرفتن و حرص به جدال
۲۷۰	۹. تظاهر و ریا
۲۷۰	۱۰. هوچی گری و حق گشی
۲۷۳	آداب مناظره
۲۷۵	آداب مناظره از نظر اسلام
۲۷۶	۱. انگیزه اثبات حق
۲۷۷	۲. حفظ اولویت‌ها
۲۷۷	۳. تخصص و اجتهاد
۲۷۸	۴. طرح مسئله کلی و حیاتی
۲۷۸	۵. جلسه مناظره جنبالی دور از انتظار عموم
۲۷۸	۶. جست و جوی
۲۷۹	۷. رعایت انصاف و عدالت
۲۷۹	۸. مناظره متخصص با متخصص
۲۸۰	۹. پیروی از علم و یقین
۲۸۱	۱۰. نقد گفتار گوینده نه شخصیت
۲۸۲	۱۱. تکیه بر حق
۲۸۳	۱۲. تکیه بر منابع قرآن و سنت
۲۸۴	۱۳. انکا بر درستی و راستی
۲۸۴	۱۴. پیراستگی از تعصبات
۲۸۷	۱۵. التزام قولی و عملی به اسلام
۲۸۷	۱۶. واجب کفایی
۲۸۸	۱۷. فواید علمی و عملی

بخش ششم

اقسام مناظره، شیوه‌ها و روش‌های آن در مکتب اهل بیت علیهم السلام

۲۹۱	فصل اول: اقسام مناظره و شیوه‌های آن
۲۹۱	مناظره ادبی
۲۹۶	مناظره فلسفی
۲۹۷	مناظره سیاسی و مؤلفه‌های آن
۲۹۸	۱. توسل به تهمت و افترا
۲۹۸	۲. طرح مطالب شعارگونه
۲۹۹	۳. شانتازهای سیاسی
۳۰۱	حساس‌ترین مناظره سیاسی در تاریخ اسلام
۳۰۶	حاضران در جلسه مناظره علیهم السلام ، محتقی
۳۱۳	با اعمرو بن عثمان
۳۱۴	با اعمرو بن عاصم
۳۱۶	با ولید بن عقبه
۳۱۸	با اعتبه بن ابی سفیان
۳۱۹	با مغیرة بن شعبه
۳۲۱	با مروان بن حکم
۳۲۳	مناظره اقتصادی
۳۲۳	مناظره کلامی
۳۲۳	شیوه مناظره امام رضا علیه السلام
۳۲۴	فضای کلی مناظره امام رضا علیه السلام
۳۲۶	اهداف مناظره مأمون

۳۲۶	الف) خراب کردن وجهه امام رضا ^ع
۳۲۷	ب) سرگرم کردن مردم به مناظرات علمی
۳۲۷	ج) شناخت بهتر چهره امام
۳۲۸	د) تمایل مأمون به دانشمند معرفی کردن خویش
۳۲۸	شیوه‌های خاص در مناظره امام
۳۲۸	۱. مناظره تک به تک
۳۲۹	۲. خودداری از نقد شخصیت افراد به جای نقد استدلال
۳۳۰	۳. استفاده از مسلمات طرف مقابل
۳۳۲	۴. محاصره عقلانی
۳۳۳	۵. تبدیل مصطفیٰ شکل به سائل
۳۳۴	۶. وارد کردن پیغام برای ارعاب
۳۳۵	۷. گرفتن شاهیت دلایل
۳۳۶	۸. استفاده از مسلمات خصم
۳۳۶	۹. مغالطه دروغ
۳۳۷	۱۰. مغالطه نقل قول ناقص
۳۳۸	۱۱. مغالطه تحریف
۳۳۹	۱۲. مغالطه توسل به جهل
۳۳۹	۱۳. مغالطه تکرار ادعا
۳۴۰	۱۴. مغالطه یک بام و دو هوا
۳۴۰	نتایج مناظره
۳۴۰	۱. پیروزی امام
۳۴۱	۲. ایمان آوردن برخی مناظره کنندگان
۳۴۲	۳. شکست مأمون

۳۴۳	فصل دوم: مناظره با شیوه‌های دیگر
۳۴۳	یکم: میدان دادن به طرف مقابل
۳۴۴	دوم: اعطای آزادی به مخالفان
۳۴۵	سوم: انصاف و عدالت
۳۴۶	چهارم: با حوصله برخورد کردن
۳۴۷	پنجم: استفاده از مقویلات رقیب
۳۴۹	ششم: احتجاج به زبان طرف مقابل
۳۵۰	هفتم: استفاده از شیوه اغفال
۳۵۳	هشتم: مشخص کردن نماینده
۳۵۴	نهم: اقتاع مخالف نهادن
۳۵۵	دهم: کادرسازی
۳۵۷	فصل سوم: متون مناظرات
۳۵۷	فرق آل و امت

بخش هفتم مناظره؛ آفات و آثار

۳۸۳	فصل اول: عوامل موققیت در مناظره
۳۸۳	سلط کامل بر موضوع
۳۸۴	تنوع و نوآوری
۳۸۴	ساده و طبیعی
۳۸۵	سلامت ترکیب

یک دست بودن	۳۸۵
ضرورت تمرین و نظارت	۳۸۶
فصل دوم؛ نمونه‌هایی از مناظرات اصحاب	۳۸۷
مناظره هشام با دانشمند شامی	۳۸۷
مناظره مؤمن طاق با نعمان بن ثابت	۳۹۱
برهان امتناع تسلسل	۳۹۵
هشام و مناظره دیگر	۳۹۶
مناظره با زید بن علی بن الحسین	۳۹۶
هشام و مناظره هوشمندانه	۳۹۷
فصل سوم؛ آفات مناظره	۳۹۹
یکم؛ تکیه بر ظن و گمان	۴۰۹
دوم؛ دوری از تعصّب و لجاجت	۴۰۰
سوم؛ تقلید کور از نیاکان	۴۰۰
چهارم؛ عدم تسلط و بی اعتمادی به خویشتن	۴۰۱
پنجم؛ تکبر و غرور	۴۰۱
ششم؛ روحیه مراء و کینه‌توزی	۴۰۲
هفتم؛ خودستایی و عیب‌جویی	۴۰۳
هشتم؛ نفاق و دوره‌بی	۴۰۳
نهم؛ حق‌ستیری	۴۰۴
دهم؛ رشک و حسد و روزی	۴۰۵
یازدهم؛ خشم و غضب	۴۰۶

۴۰۶	دوازدهم: سفسطه کاری
۴۰۷	سیزدهم: پرهیز از گفتار متناقض
۴۰۸	چهاردهم: انزوا و کناره جویی
۴۰۸	پانزدهم: سخنان ناروا و حرام
۴۱۰	فصل چهارم: موانع گفت و گو و مناظره
۴۱۰	مانع یکم: قدرت‌های حاکم
۴۱۱	مانع دوم: عدم تحمل انتقاد آرای بزرگان
۴۱۱	مانع سوم: گرایش‌های افراطی
۴۱۲	مانع چهارم: مطلقاً گرایی
۴۱۲	مانع پنجم: تداهن آشیان با فرهنگ همبستگی
۴۱۳	مانع ششم: تعصبات دینی
۴۱۴	مانع هفتم: ترس از گمراهی
۴۱۵	كتاب نامه

مقدمه

پی افکنده شد چند مصحف ز دین
گزندی نیاید به این فلسفه
که هرگز نگردد ز بن بی قرار
برآید شود مونس متقین
بخوانند فرزانگان زمان
رسالات مكتوب اهل یقین
بُعد در زمانه همی خواهند
به دنیا و عقبی بُود آن مفید

ز قرآن و برهان و عقل و زین
که از سیل و طوفان، جدل، سفسطه
چنان منطقی کرده او استوار
کتابی که از منظر عقل و دین
بُود در زمانه همی خواهند
همه چند زان گُلب مستفید

یکم: جداول انتخاباتی

چرا مناظرات انتخاباتی و مانند آن، افزون بر ایجاد جنجال، کدورت هاو
دشمنی ها، خسارت های جبران ناپذیری در ابعاد مختلف اجتماعی، فرهنگی،
اقتصادی و سیاسی و دینی وغیره به بار آورده است. تنها فایده اش این بود که
رذیلت های باطن افراد و خصلت های زشت درونی بعضی سکان داران کشور را
نیز برای ملت افشا نمود. این نوع مجادله ها و مغالطه ها تولید فته کرد و فاجعه
فرهنگی بزرگی آفرید و حق و باطل را چنان به هم مخلوط و جلوی روشن نگری
بسیاری از مردم معتقد به انقلاب را گرفت که پس از گذشت سال ها هنوز
هم عده ای در حیرت و تردید به سر می برند و حق و باطل را درست تشخیص

نداده‌اند. این گونه مجادلات بیش از آن که جنبه آموزشی و تربیتی داشته باشد، بدآموزی و بداخلاقی‌های فراوانی را گسترش داده و نه تنها فهم سیاسی و فرهنگی جامعه را بالا نبرده، بلکه بداخلاقی‌ها و اختلافات فراوانی به بار آورده و می‌آورد. این در صورتی است که مناظره اسلامی باید بهترین شیوه برای پیشبرد علم و فرهنگ و تمدن اسلامی در جامعه باشد و بر وحدت و اخوت و محبت دینی بیفزاید و جامعه را به توحید کلمه و کلمه توحید برساند. با این حال متأسفانه مناظره‌هایی که از گذشته تاکنون انجام گرفته غالباً جز یک سلسله مجادله‌ها و مغالطه‌های نامربوط نبوده که با غایبیت‌ها و تهمت‌ها، همراه گردیده است و علی‌رغم این که مناظره توحیدی بر وحدت سیاسی و اعتقادی و فرهنگی بیفزاید، اختلافات اجتماعی را تشید کرده است. از این رو لازم دیدم فن مناظره و آداب و اخلاق ادبی برای حوانان و قشرهای تحصیل کرده حوزوی و دانشگاهی، بلکه برای عموم علاقومندان میان فن متعالی و مغفول‌مانده و فراموش شده، روشن سازم تاضلا با احیای روح مناظره اسلامی و عقلانی، با این فن فاخر بیشتر آشناشوند و طعم شیرین مناظره‌های را که جز حلاوت محبت و وحدت و آگاهی بخشی چیزی ندارد، بچشند و بیهوده باشند. فکری و فرهنگی و عقیدتی با تقارب نظرات به کشف بسیاری از حقایق دینی و اجتماعی برسند.

دوم: آفت بزرگ رسانه‌ها

متأسفانه این گونه مجادله‌ها و تخریب‌ها و مخاصمه‌ها طبعاً برای رسانه‌ها و فضاهای مجازی نیز آفت بزرگی است، چراکه در رسانه‌های صوتی و تصویری و در نشست‌های مطبوعاتی، گاهی مباحثی با عنوان مناظره و بحث آزاد مطرح می‌شود که اصل آن مطلوب و مورد تأکید است. لیکن آنچه از بعضی رسانه‌ها و مطبوعات پخش یا منتشر می‌شود، تأثیر مثبت اندکی دارد و اثر منفی بسیاری بر افکار عمومی می‌گذارد. به خصوص گاهی

به شکل طنز و گفت و گوی مصنوعی مطرح نموده و بدبینی‌ها و اختلافات را افزون می‌سازد.

علت آن هم عدم التزام و رعایت نکردن اصول مناظره اسلامی است که اخلاق در رأس آن قرار دارد. این گونه بحث‌ها است که مایه افزایش تنش در جامعه وابهم در افکار شنوندگان و سرگردانی خوانندگان می‌شود.

گاهی هم برخی با استفاده از رسانه‌های همگانی، زیر عنوان «بحث آزاد و گفتمان» به القاتات سوء و شبه‌پراکنی و تخریب و جوسازی می‌پردازند و افکار عمومی را مشوش و مشوب می‌سازند. عالمان و فرهیختگان، پاسخ آن‌ها را نمی‌دهند و بی تفاوت از کنار آن‌ها می‌گذرنند.

از این‌رو بجاست که در بحث از «اخلاق رسانه‌ای و مطبوعاتی»، به موضوع جدل و مناظره و اصول و آداب و اخلاق آن پرداخته شود و هم‌چنین به عوارض و آفات مجادله‌ها اشاره شود. تکیه بعضی چنان قساوت قلب دارند که به رعایت مسائل اخلاقی در مناظره می‌توانند و تخریب دیگران را از واجبات شرعی و عقلی می‌شمارند و بسازند. این‌واسته به آمریکا و اسرائیل می‌دانند. در میان اینان روحانی نمایان جاهل هم دیده شوند که همواره امام از دست آنان می‌نالیدند. غافل از این‌که خدایی، قیامتی و حساب و کتابی در کار است. ولی آنان با این اتهامات و اباطیل، آب به آسیاب دشمن ریخته و خوراک تبلیغاتی برای دشمنان و استکبار جهانی درست کرده‌اند تا مگر رقیب را به آن متهم سازند و از صحنه خارج کنند. اینان خلیفه را می‌کشند و پیراهن آن را به رسم انتقام بالای دروازه می‌آویزنند.

گر مسلمانی همین است که حافظ دارد

وای اگر از پس امروز بود فردایی

اینان نمی‌دانند که وقتی چنین گفت و گوها و بحث‌هایی در یک جلسه کوچک و با حضور افراد محدود صورت می‌گیرد، تأثیر مثبت و منفی آن

برای همان جمع است. اما وقتی این گونه بحث‌ها به تربیون‌های عمومی و نشریات کشوری و رسانه‌های ملی و فضاهای مجازی و سایت‌های بیگانه کشیده می‌شود، بازتاب آن هم - چه مثبت و چه منفی - عمومیت می‌یابد و حساسیت بیشتری پیدا می‌کند. اذاین روایسته است نیم‌نگاهی به این گونه مجادلات بیندازیم و مناظره اسلامی را با ضوابط و قواعد آن مشخص سازیم.

سوم: نگاهی نو به جدل و مناظره

اینک نگاهی به موضوع مناظره و جدال احسن از منظر اسلام و عقل می‌اندازیم تاروشن شود که نطق و بیان، برای تشریع و تبیین معارف اسلامی وبشری است، نه برای دروغ و تحریف، نه بدگویی و تهمت ورسوگری و افتراء، بلکه به قول شاعر:

زبان آمد از بهر سر و سریس به غیبت نگرداندش حق‌شناس
امام فرمود:

گروهی از روحانی‌نمایی‌که قبل از انقلاب دین را از سیاست جدا می‌دانستند، یک مرتبه متدين شده و به روحانیت عزیز و شهرنشینی که برای اسلام، آن همه زجر و آوارگی وزندان و تبعید کشیدند، تهمت و هاییست و بدتر از وهاییست زدند.^۱

بی‌دلیل نیست که علمای اخلاق، ۷۲ آفت برای زبان شمرده‌اند که قلمزنی هم جزو زبان نوشتاری است و همان عوارض مثبت یا منفی را کم‌ویش در پی دارد و هم‌چنان که آموزش «سلاح» و مجهزشدن به آن، برای حُسن دفاع و جهاد است نه ترساندن مردم و بستن گردن‌ها و غارت اموال خلائق و سرقت منازل، علم مناظره و منطق هم، وسیله مباحثه برای رسیدن به حق است، نه برای تظاهر و خودنمایی و فضل فروشی! علوم مادی به دست

۱. صحیفه امام، ج ۲۱، ص ۲۸۱.

انسان‌های با وجودان و سالم اگر باشد، برای رفاه زندگی و مبارزه با بیماری و کشف رازهای طبیعت است، نه برای ساختن بمب اتم و نابودی بشریت. کاربرد نابجای علم در حقیقت سوءاستفاده ابزاری از دانش است. مانند تبغ و اسلحه‌ای است که به دست سارق مسلح داده باشند. به قول مولوی:

تبغ دادن در کف زنگی مست
علم و مال و منصب و جاه و قران
فاتنه آرد در کف بدگوهaran
تاستانند از کف مجسون سنان
از قضا زان فرض شد بر مؤمنان
آنچه منصب می‌کند با جاهلان
اساساً جدال غیراحسن و باطل هم، نوعی بیراهه و کژی در راهیابی به حق
است. همواره میان افراد، در راستای فهمیدن و ادراک، رابطه‌ای طرفینی است.
در این ارتباط دو جان

یکی می‌فهماند، دیگری می‌فهمد (تفهیم و نفهم)؛

یکی می‌آموزد، دیگری فرامی‌کند (علمه و تعلم)؛

یکی می‌باوراند، دیگری باور می‌کند و می‌پندام (اقناع و اقتاع).

این رابطه میان دوفردیادوگروه، گاهی حالت دوستی منطقی و طبیعی دارد، گاهی هم غیرطبیعی و آلوده به لجاجت و آمیخته با خصوصت است، یا ناشی از قصور در بیان یک فرد است یا در فهم دیگری کمبودی دیده می‌شود.

گاهی تفهیم و تبیین، نتیجه نمی‌دهد و عقیم می‌ماند و طرف مقابل، در حالت ریب و بدگمانی یا شک وابهام، انکار و تردید قرار می‌گیرد و می‌ماند، یا نمی‌خواهد بپذیرد وزیر بار رود. ولی مجادله‌گر و بحث‌کننده به زور و تزویر و تطمیع و تهدید، می‌خواهد حرف خود را به کرسی بنشاند و تحمل نماید و طرف را ودار به پذیرش کلامش سازد.

«جدل»، یکی از این عناصر سوء و شیوه‌های غلط است که موجبات

نوعی «خلل» در تفهیم و تقاهم می‌شود. درحالی‌که اگر این رابطه، به صورت صحیح و با وجود همه شرایطش و با استفاده از روش‌های مناسب در بحث و تحقیق انجام گردد، حق روش خواهد شد و طرف راهم به موضع باور و پذیرش خواهد کشاند که گفته‌اند:

الحقيقة بنت البحث:

حقیقت، زاده بحث و گفت‌وگوهای علمی است.

البته بحثی درست و روی اصول و معیارهای کلامی و عقلانی، بر اساس مناظره اسلامی نه مجادله یونانی و نه منازعه جنجالی و نه گفت‌وگوهای خصمانه.

اگر فهماندن یا فهمیدن، از حالت غیرطبیعی و غیرسالم و غیرعادی برخوردار باشد و نه تمازن کشیده شود، این نوع بحث، نازاو عقیم است و هیچ‌گاه به بار نمی‌شود.

اگر دو طرف، به نیت و اندیشه ای را روش‌شدن «حق» در یک مستله و موضوع به «مباحثه» پردازند، فرزند سالم کامل و زیبایی به نام «حقیقت» به «دنیای باور» پای می‌نهد. اما اگر به شیوه عذر و شد و نادرست، در این صورت عمل زایندگی به صورت سقط چنین یا إعمال فشار صورت می‌گیرد. بی‌گمان مولود، «ناقص الخلقه» خواهد بود، یا بیمار و ناسالم، یا مرده به دنیا خواهد آمد، یا اصل موضوع مناظره را به هنگام «زایمان» خواهد کشت. اگر کسی بگوید چنین داوری صحیح نیست، عرض می‌کنم لطفاً به مجادله‌های شدید در طول تاریخ بنگرید و بینید کدام به ثمر نشسته است، اگر دقت کنید خواهید دید کلاً بی‌ثمر و بی‌نتیجه تمام شده است و عوارض خطرناک سیاسی و اجتماعی به بار آورده و اگر اختلاف‌ها و بی‌خانمانی‌های زاده این نوع مشاجره‌ها و مغالطه‌های سیاسی را مطالعه فرمایید، خواهید فهمید مجادله‌ها در فرایند زمان، جز اختلاف، بدینی، دشمنی و کینه‌توزی، خونریزی و آوارگی،

چیزی به بار نیاورده است. از طرف دیگر، به مناظرات اسلامی بزرگان گذشته بنگرید که توسط رسول اکرم و امامان و اصحاب با ایمان و علم و صالحان حتی در عصر ما انجام شده، همواره وحدت و تقاضا، برادری و اخوت را در میان جامعه تثبیت کرده و حقیقت را برای طرف مقابل به ارمغان آورده است. اما چرا این میراث گران‌بها با مؤلفه‌های مناسب خویش به فیلسوفان و متکلمان مانزسیده است و در علم منطق، صنعت دیگری به نام «مناظره توحیدی یا اسلامی» مطرح نگردیده است؟ بسیار جای تأسف است. آنان با پیروی از منطق ارسطوی وغیره جای خود را به مجادله، سفسطه و مغالطه داده است؟ علل آن را در بخش اول این کتاب روشن خواهیم ساخت.

از همه مهم‌تر غفلت و فقدان جرئت و شجاعت برخی از فیلسوفان، متکلمان و منطقی‌های پیشین اسلامی است و از آن بدتر عدم خودبادی و تکیه بر محصولات غیر اسلامی می‌باشد. میان است که از فن مناظره اسلامی غافل مانده‌اند. نگارنده پس از تحقیقاتی در مباحث عقلانی و تاریخی، دل به دریا زده و با الهام از اشارات بزرگان منطق، فلسفه و اسلام، وجود مناظره را از لابه‌لای احتجاجات پیامبران در قرآن و رسول اکرم و ائمه ملائکه در سیره و سنت و اصحاب خاص رسول اکرم ﷺ و عالمان پیشین و پاک‌نهاد در تاریخ کشف صناعت ششم، تدوین و به صورت مُجمل منتشر و مطرح گردید.^۱ لیکن در

۱. در آن کتاب، هدف اولیه، آشنایی مبلغان با صناعات خمس است و در مورد مناظره به عنوان صنعت ششم، بسیار گذرا بحث شده؛ اما در این کتاب مناظره به صورت مبسوط و اصولی با تسامم ابعادش موضوع بحث و تحقیق قرار گرفته است.

این کتاب کوشش شده به صورت مستقل پس از مطالعه متون مناظره‌ها در فرایند مباحث مختلف، به مثابه گواه و نمونه استفاده نموده و هر دلیل و قاعده و موازینی که در کتاب تدوین می‌شود، حتی المقدور با یک مناظره عملی از قرآن، پیامبر، امامان و اصحاب فاضل آنان یا عالمان ربانی در عصر گذشته و حاضر، شاهد آورده شود تا علاقه‌مندان به مناظرات اسلامی عنایت بیشتری پیدا کنند.

تدوین این نوع نوشتار و مناظره از آرمان‌های مراجع بزرگ تقلید به خصوص حضرت آیت‌الله العظمی جعفر سبحانی است که به آن تصریح فرموده‌اند. آن استاد بزرگوار در جمع فضلا، پس از ختم جلسه مرحوم حائزی، انگلستان بنده را گرفتند و فرمودند: «این‌ها باید به اسلام خدمت کنند؛ باید متوقف گردند». این پس فرمودند: «بنویس. خدا بر توفیقاتت بیفزاید و پس از چاپ و انتشار، نسخه‌های این هم بیاور». این جانب از استاد تشکر کردم و دست مرارها فرمودند. امّت می‌توانست بنده دوصد چندان شد. امید است بتوانم خواسته این مرجع بزرگ و سایر اندیشه‌ها را براورده سازم. در پایان از همه عزیزان در موسسه بوستان کتابخانه‌ای آماده‌سازی و چاپ و نشر این اثر، کوشیدند، صمیمانه سپاس‌گزارم و توفیق روزافزونشان را از خداوند متعال خواستارم. والیه التکلان.

محمدباقر شریعتی سبزواری